

ТОДОР БИЛЧЕВ

КАЛЕНДАР ЗА ВЕЧНОСТТА

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора или на издателство gabriell-e-lit.

©Тодор Билчев , автор, 2020
© Габриела Цанева, послеслов, 2020
© Габриела Цанева, корица, 2020
© Издателство gabriell-e-lit, 2020
ISBN 978-619-7520-34-7

ТОДОР БИЛЧЕВ

КАЛЕНДАР

ЗА

ВЕЧНОСТТА

Издателство

gabriell-e-lit

София, 2020

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДИСЛОВИЕ.....	7
Г О Д И Н А Т А.....	9
ГОДИНА	10
С Е З О Н И Т Е	11
СЕЗОНИ	13
ПРОЛЕТ	14
ЛЯТНО СЕЛО.....	15
ЕСЕН	16
ЗИМНА ПРИКАЗКА.....	17
М Е С Е Ц О С Л О В	19
ЯНУАРИ –.....	
ОТ АЛИЛУЯ ДО АМИНА	21
ФЕВРУАРИ - ВИНО ОТ ЛОЗИ	22
БАБА МАРТА –.....	
В СНЯГ КОКИЧЕ НАД ЗЕМЯТА	23
АПРИЛ –	
ДУШИ ПО ВЪРХОВЕТЕ ГОЛИ	24
М А Й –.....	
РАННАТА ЧЕРЕШКА.....	25
ЮНИ – ЕЧЕМИЧЕНАТА ЖЪТВА.....	26
ЮЛИ – ДЖУЛАЙ МОРНИНГ	27
АВГУСТ – БОЖЕСТВЕНАТА.....	
ЛЯСТОВИЦА БЯЛА.....	28
СЕПТЕМВРИ –.....	
С ГРОЗДОВО СЛЪНЦЕ В УСТАТА.....	29

ОКТОМВРИ – ЛИСТОПАД.....	
ОТ ЗАМЪГЛЕНАТА ДУША	30
НОЕМВРИ –	
КОРАВИ БУЦИ ОТ ЮМРУЦИ	31
ДЕКЕМВРИ – БЯЛА ТИШИНА	32
С Е Д М И Ц А Т А.....	33
ДНИТЕ НА СЕДМИЦАТА	35
ЕЖЕДНЕВИЕ	36
ПОНЕДЕЛНИК – ЛУНА	37
ВТОРНИК – МАРС	38
СРЯДА – МЕРКУРИЙ.....	39
ЧЕТВЪРТЪК – ЮПИТЕР	40
ПЕТЪК – ВЕНЕРА	41
СЪБОТА – САТУРН	42
НЕДЕЛЯ – СЛЪНЦЕ.....	43
БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ	45
ВЕЧНОСТТА –	
КАТО КАТЕГОРИЯ НА ТЛЕННОТО	48

ПРЕДИСЛОВИЕ

Многоуважаеми Читателю!

Ето ме отново пред Тебе. Този път с Вечността на годината и с нейните вечни деца – сезоните, месеците и дните от седмицата. Пристъпвайки бавно със тях, така и ние, ден след ден, месец по месец, влачим сезоните на годините през трънения оазис, наречен земен живот, с непреходната надежда, че все някога и ние ще се докоснем до тяхната нескончаема Вечност. Сигурно Бог точно затуй е откъснал от несекващото Време една голяма частица, ограничавайки я в образа на година с нейните сезони, месеци, дни, часове. Може би именно затова, да ни направи съпричастни към Вечността, отделяйки ни точно така от Нея. И заключил човешкия живот в тази непробиваема рамка, която, обединявайки ни, всъщност да ни разделя. Така че годината да се превърне в миг, а мигът – в Безкрайност. И така, съществуващи заедно, да обединят смисъла на живота в нещо уж видимо, но всъщност, което никой не може да види. А може ли да докоснеш невидимото? Да усетиш вкуса на горчилката и сладостта? Да назовеш с думи неназовимото? Аз мисля, че да. И това може да стане само и единствено чрез Поезията. Тя е, която ни дава очи за невидимото и ни докосва до Вечността. Именно за това написах и тази книга – да ви направя съпричастни с несъпричастното. Приятен уикенд, Почитаеми!...

Авторът

ГОДИНАТА

ГОДИНА

Търкулна се годината отново
на живота по пързалката от лед.
И всичко ново, за живот готово,
да се движи го постави най-отпред.

И затъркаляха се месеците,
седмиците, дните, часовете ни.
Във танц край тях затропаха мечтите.
Пак се струпаха и греховете ни.

13.01.2020 г. 13.13 ч.

Русе

СЕЗОНИТЕ

СЕЗОНИ

Какво е пролетта без разцъфтели цветове?
Без надежда за любов и без зов за грехове?
Какво е лятото без жегата непосилна?
Без почивка на море и труд навред усилен?

Какво е есента без златно жълтите листа?
Без плод, без скръб в душата и без вик във Вечността?
Какво е зима, пък, без пухкав и кристален сняг?
Без чистотата на студа? За лято с мисъл пак?...

10.11.2015 г. 4.39 ч.

Русе

ПРОЛЕТ

Нежни цветове ухайни
вече въздуха омайват.
Във полетата безкрайни
пойни песни ни замайват.

Щъркели и други птички
възхваляват пролетта.
Радостни, добри са всички.
Лъха на живот дори пръстта!...

Ароматен дъх упойва
жадни сетива за хубост.
А душата се настройва
с радост да изпадне в лудост.

Всички, вече полудели,
от звуци, мирис, топлина,
слушат песенните трели.
Добре дошла на пролетта!!!...

28.04.2015 г. 24.35 ч.

Русе

ЛЯТНО СЕЛО

Лятна жега из полето шета.
Ни звяр вика, ни пей птичка.
Лист не трепне. Грее висинето.
Съхнат устни за водичка.

Над четирдесет живакът скочи.
Скри се всичко и замлъкна.
В майка си детенцето се вкопчи.
В дупката зверът се вмъкна.

А комбайнът жъне на полето
златно, кехлибарно зърно.
Що докосне погледът, догдето,
и що може да обгърне,

всичко е със зърно изкласило.
И човекът го прибира.
А в притихналото близко село,
песен звънва на баира.

Вятър вее, хлад полъхва, вечер
прелестна пристига тука.
Жегата остава надалече.
Дойде време за разтуха...

27.07.2015 г. 13.23 ч.

Русе

ЕСЕН

От дърветата, жълти, капят листата.
Птичка политна и се скри във гората.
Вятър задуха и стана студено.
Отиде си лятото, запотено...

Ето я, иде, с плодове натезала.
Пъстра от багри, с обилност преляла,
есента бавно във дните ни влиза...
И тази година, май, се изниза...

1.10.2015 г. 17.27 ч.

Русе

ЗИМНА ПРИКАЗКА

Сняг се сипе на парцали
над притихнали квартали,
над усои и дерета,
над балкани и морета.

Падат пухкави снежинки
над полета и градинки.
В нощ такава подобава
само чудеса да стават.

Ето, голите дървета
от снежинки бели светят.
А къщурки побелели,
в сняг затрупани са цели.

В пряспа бяла Шаро лае,
но защо и той не знае.
Скача, се търкаля шумно.
После гледа ме тъй умно...

Днес светът е тъй прекрасен.
Този сняг не е опасен.
И зимна приказка сега
сънува цялата земя!...

*11.01.2017 г. 9.33 ч. (-16 С + виелица + 50 см
сняг!)*

Русе

МЕСЕЦОСЛОВ

ЯНУАРИ - ОТ АЛИЛУЯ ДО АМИНА

И януари снеговеят
залости зад стени високи.
В студа и птичките не пеят.
Снегът се рее на посоки.

Със костена ръка чертае
цветя от лед върху стъклата
и злата зима си мечтае
в пързалки тя да е с децата.

Излегната на календара,
пристигна Новата година.
И дните шеметно подкара,
от Алилуя до Амина.

И ден след ден така до края.
До следващата друга нова.
Човек ще трябва да изтрае.
За кръст душа да е готова.

15.01.2020 г. 7.07 ч.

Русе

ФЕВРУАРИ - ВИНО ОТ ЛОЗИ

Отново февруари сме.
За празник пак студът зове.
Лозите под снега сега
сънуват своята мечта.

Как младите момци, моми,
със менци тука от зори,
дошли от шумния мегдан,
празнуват Трифон Зарезан.

И аз откак се помня, знам,
зарязвам с Трифон Зарезан.
Какъв е този Валентин?
Прости ме, Боже!...И амин!

Сърца и рози, и сърца,
това била е любовта
за този Валентин Свети
и валентинки, някакви.

Аз с вино само, и с любов
зарязвам с Трифон – стар и нов.
Валентин и валентинки
не са наши половинки.

Вино весели душата.
А пък любовта – сърцата.
Да пием, нека, до зори!
Жени и вино!...От лози...

10.01.2020 г. 12.53 ч.

Русе

БАБА МАРТА – В СНЯГ КОКИЧЕ НАД ЗЕМЯТА

Страх и надежда в едно ги събра
Баба ви Марта, дошла с пролетта.
От зимата зла страхът отлетя.
Слънце-надежда не е днес мечта.

Мартенички, бели и червени,
на децата подари, засмени.
На гората с вейките зелени
тя закичи момини премени.

И запреде в снежено вретено
нишките на щастие неземно.
Времето ни, мъртво заледено,
в светлина от Март е възкресено.

И потече бавно по телата,
оживяваща ни, топлината.
Щастие ли трябва да се смята,
в сняг, кокиче бяло над земята?

16.01.2020 г. 20.21 ч.

Русе

АПРИЛ -

ДУШИ ПО ВЪРХОВЕТЕ ГОЛИ

Раздрал на планините белите одежди,
април при нас пристига в златна колесница.
И лъсват върховете с голите надежди,
че някога и върху тях ще кацне птица.

Но само долу, във изораните поля,
стаените надежди бавно се възземат.
И преди да дойде, даже, още пролетта,
към къдраво-цъфтящи цветове поемат.

Душите ни напролет, знам, се извисяват.
Като Спасителя, във нов живот възкръсват.
Със стария трогателно се те прощават.
И светлина над цялата земя разпръсват.

Душите ни напролет винаги са нови.
Подстригани от заскрежените къдрици.
Дори на върховете голи са готови
да кацнат като стих. Или... подобно птици...

16.01.2020 г. 11.11 ч.

Русе

М А Й -

РАННАТА ЧЕРЕШКА

Кука кукувица във гората.
Сладко пее славей във полята.
Къдрав цвят плоди по дървесата.
Май е тук и топли ни душата.

Стих от лъч заприда снегияда.
А шурчето на тревичка сяда.
В този ден на всекиго се пада
и черешка ранна за награда.

17.01.2020 г. 5.23 ч.

Русе

ЮНИ - ЕЧЕМИЧЕНАТА ЖЪТВА

Жълтият перчем на ечемика
жътвата при себе си привика.
А с наточена - бръснич мотика,
лято пролетта оттук изтика.

Щом светулка в мрака заблещука,
хвърлила на зима ямурлука,
лятото дошло е вече тука,
на зеления прозорец чука.

19.01.2020 г. 9.09 ч.

Обретеник

ЮЛИ – ДЖУЛАЙ МОРНИНГ

На охлювче на облите рогца,
сред ранна, свежа, бисерна роса,
във прясно окосената трева
пристъпва боса утринна зора.

Пътеките на слънцето блестят
и върху селския коларски път.
Безброй звънчета сребърни звънят.
Със звук и огън ражда се денят.

А с Джулая морнинг на земята
идва тук, пристига свободата.
С радост са изпълнени сърцата.
Жътвата сега е най-богата.

20.01.2020 г. 18.33 ч.

Русе

АВГУСТ – БОЖЕСТВЕНАТА ЛЯСТОВИЦА БЯЛА

С божествени одежди, в златна колесница,
възвеличан, пристига август на земята.
След тях крила златисти маха жарка птица.
Не роши лъх перчема златен на полята.

Тук всичко, сякаш, е застинало и спряло,
от жарта притиснато на огъня и страстите.
Неспиращото на живота ни махало,
на сянка сега се укрива под храстите.

Лястовица само пряко слънцето лети,
дечицата дребни в гнездото оставила.
Камикадзе е сякаш, след миг ще го взриви.
Но сеща се, децата че е забравила.

И надолу се стрелва със същата сила,
със която към слънцето бе полетяла.
Август е още, но есента е ранила.
Лястовицата, оказа се, че е бяла...

21.01.2020 г. 14.33 ч.

Русе

СЕПТЕМВРИ - С ГРОЗДОВО СЛЪНЦЕ В УСТАТА

Жълточервен и оранжев Девем,
във невинния образ на Дева,
септември се свлича, но не съвсем,
от Олимпа планински на Зевса.

С наметало от златисти листа,
с корона трънена на главата,
той идва – предвестник на есента,
но със гроздово слънце в устата.

Потичат рубинени сокове.
За смирение рано е още.
От далечината, със скокове,
пак връщат се русалките, ношем.

Надолу по пътя каруците,
със грозде искрящо напълнени,
звънтят весело под капчуците –
в заветите Божи изпълнени.

21.01.2020 г. 15.55 ч.

Русе

ОКТОМВРИ - ЛИСТОПАД ОТ ЗАМЪГЛЕНАТА ДУША

На спомените листопадът тихо
със зимата зловеща ни сближава.
Под шарен храст се есента усмихва.
Със слънцето горещо се прощава.

Във клоните не пеят вече птички.
Щурчета изгрева не срещат с песен.
На малчугана бледите лунички
живот студен вещаят и нелесен.

През есента човек се тъй смалява,
че често и във зима се превръща.
Душата му почти се замъглява,
та може и във стих да се обръща.

22.01.2020 г. 11.55 ч.

Русе

НОЕМВРИ -

КОРАВИ БУЦИ ОТ ЮМРУЦИ

Родилка страдаща, сега, земята,
обръща своята скръб в корави буци.
И цялата, на шир и дълж разлята,
превръща се в челичени юмруци.

И ляга дълго тя да си почива
на лятото от бури и от страсти.
Смълчана днес към Вечността отива.
И скрива се под ледените храсти.

22.01.2020 г. 13.01 ч.

Русе

ДЕКЕМВРИ – БЯЛА ТИШИНА

Снегът затрупа и покри земята
Със ледени ръце студът я сграбчи.
Помилва бяла тишина сърцата.
Ръцете си в Духа душата вкопчи.

И бавно снеговеят ги прегърна.
Мъртвешки танц земята затанцува.
Напролет никой няма да се върне.
За чистотата затова тъгуват.

22.01.2020 г. 15.15 ч.

Русе

СЕДМИЦАТА

ДНИТЕ НА СЕДМИЦАТА

Дните от седмицата носят имената на планетите от нашата слънчева система, известни на римляните преди две хиляди години. При някои европейски езици дните на седмицата все още носят имената на планетите:

1. понеделник (на френски: lundi; на италиански: lunedì; на испански: lunes) - Луна
2. вторник (на френски: mardi; на италиански: martedì; на испански: martes) - Марс
3. сряда (на френски: mercredi; на италиански: mercoledì; на испански: miércoles) - Меркурий
4. четвъртък (на френски: jeudi; на италиански: giovedì; на испански: jueves) - Юпитер
5. петък (на френски: vendredi; на италиански: venerdì; на испански: viernes) - Венера
6. събота (на френски: samedi; на италиански: sabato; на испански: sabado) - Сатурн
7. неделя (на френски: dimanche; на италиански: domenica; на испански: domingo) - Слънце

ЕЖЕДНЕВИЕ

Понеделник, вторник, сряда и четвъртък.
А после петък, събота, неделя.
След туй отново вторник до четвъртък.
И петък пак, и събота, неделя.

Така година сменя се с година.
И нищо ново. Всичко се повтаря.
Тежи над нас до гроб Съдба-лавина,
от дъх невинен дето се събаря...

1981 - 17.09.2014 г.

Обретеник

ПОНЕДЕЛНИК – ЛУНА

Това от седмицата първи ден е,
дошъл със името си първо – лунен.
Гневът по него още поспестен е,
догде със втория не се целунем.

22.01.2020 г. 15.35 ч.

Русе

ВТОРНИК – МАРС

Вторник е денят на Марс.
Ама не на марсианците.
Този ден е пълен фарс.
Тачат ли го индианците?

22.01.2020 г. 15.55 ч.

Русе

СРЯДА - МЕРКУРИЙ

На ретроградния Меркурий в чест,
от седмицата ден създали.
Това не е от вчера и от днес.
Сряда, затова, му име дали.

23.01.2020 г. 7.33 ч.

Русе

ЧЕТВЪРТЪК - ЮПИТЕР

Гигант Юпитер, като Зевс подобно,
живота в тялото човешко връща.
И бавно, неусетно, даже скромно,
човек със Господ вече се прегръщат.

23.01.2020 г. 7.55 ч.

Русе

ПЕТЪК - ВЕНЕРА

Изгрява петък със Зорница.
И със Вечерница залязва.
С Венера, земната сестрица,
на петък името се казва.

23.01.2020 г. 8.17 ч.

Русе

СЪБОТА - САТУРН

Сатурн във събота се появява,
със своите пръстени, безброй планети.
И Бог на земеделието става,
с наточен сърп за жътва във ръцете.

23.01.2020 г. 8.55 ч.

Русе

НЕДЕЛЯ - СЛЪНЦЕ

Възкръсна неделя, от слънце обляна,
пред нас днес сияе във блясък и Слово.
Душата е чиста, спокойна, засмяна.
За светли дела е сърцето готово.

23.01.2020 г. 9.33 ч.

Русе

БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ

Тодор Билчев е роден на 18.04.1956 г. в Русе, но детските и юношеските му години преминават в с. Обретеник. Завършва „Българска филология“ във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“ през 1981 г. От 1986 г. до днес работи в Държавен архив – Русе. Издал е 74, предимно документални и исторически, книги, между които „Филип Тотю – личност, дейност, документи“ – 1990; „An Eastern orthodox Community During the Tansimat (Dokuments froma Register of the Bulgarien Sositu in Ruse. 1860 – 1872). Източноправославната общност по време на Танзимата (Документи от регистрите на Българската община в Русе. 1860 – 1872 г.)“ – Токио, 1997; „Захари Стоянов – редактор и издател“ – 1999; „Иваница Ангелов Иванов – съзаклятник и банкер. Биографичен очерк.“ – 2002; „Обретенският духовен хранител. 75 г. читалище “Хр. Ботев” – с. Обретеник, Русенско” – 2003; „Батин” – 2003; „Обретенският храм на просветата. 135 г. училище “П.Р.Славейков” – с. Обретеник, Русенско” – 2005; „Епископ Андрей Велички – митрополит Андрей Нюйоркски. 1928 – 1972 г.” – 2007; „Варненски и Преславски Симеон. Биография.” – 2007; „55 г. Държавен архив – Русе (юбилеен сборник).” – 2007; „Добруджа и Нюйския договор. 1917 – 1919 г.” – 2009; „Обретенският духовен храм “Света Троица”” – 2010; „Поп Дошо” – 2010; „Хранител на памет и дух. 60 г. ДА – Русе” – 2012 „Духовни спомени. Иван Коларов. Кънчо Бакалов” – 2014; „Цанка Илиева – спомен и реалност за Обретеник” – 2014; „Горно Абланово” – 2014 и др. Публикувал е над 100 научни съобщения, над 2000 научнопопулярни статии в специализирани научни издания, местни и централни вестници и списания, а също така множество стихотворения и няколко разказа във вестниците „Дунавска правда”, „Любородие”, „Златаришки пламък”, „Форум”, „Дума”, „Ретро”, „Трета възраст”, „Минаха години”, „Клуб 100”, „Златна възраст”, „Стършел”, сп. „Брод”, „Издател”, литературните сборници на русенския клон на Съюза на свободните писатели „Крайречни гласове” – 2017 г. и „Молитва” – 2018 г., алманах „Нова българска литература” – 2017 и 2018 г., антология на ССП „Графити” – 2018 г. и др. Носител на втора награда за очерк в конкурса на в. „Дунавски

фар” – Русе от 13.07.1990 г. Лауреат на националната литературна награда „Светлоструй” за документалистика, връчена му на 18.05.1995 г. в с. Щръклево от поетите Йосиф Петров и Иван Цанев. Лауреат на Националния хумористичен конкурс “Вятърничави истории” - 2017 г. и 2018 г. със стихотворенията Винцето последно и Неелектронно, на Националния конкурс за християнска творба “Де е Витлеем?” – 2017 г. на Асоциацията за насърчаване на християнското художествено слово, където е удостоен с грамота за „открояваща се художествена творба” за стихотворенията му Светлина от Рая, Свята нощ и Новият Витлеем, на Шестия и Седмия международен национален конкурс за хумор и сатира „Голямата къща на мъдрите хора – Асеновград 2018 и 2019 г.” за стихотворенията "За прогонения от душите вълк" и "Разочарование" за 2018 г. и “Аб нихило нихил фит – От нищото нищо не става”, “Смях на гарван” и “Винцето добро от Рая” за 2019 г., на Втория национален конкурс “13 черни котки” – 2018 г. за стихотворението “Котешка любов”, като целия раздел Поезия в изданията за конкурса Алманах е озаглавен със стих от неговото стихотворение – Че котка съм бил преди, подозирам и на Втория национален конкурс “Награда Лъчезар Станчев за поезия в сонет, 2019”, Вършец. Носител на Втора награда от Националния литературен конкурс “140 г. от Освобождението на България от турско робство – София 2018 г.” за книгата му “Поборникът Иваница Ангелов Иванов – писма, спомени, документи – 1863 – 1939 г.” Носител на специалната награда за цялостно участие в конкурса “”120 г. Славянско дружество” – София – 2019 г. Награден с юбилеен плакет и грамота от кмета на Община Борово д-р Иван Попов на 05.09.2009 г. „за написване историята на с. Батин и дългогодишна безкористна краеведческа дейност”. Избран за почетен гражданин на Борово на 5.09.2014 г. заради книгите му за Г. Абланово, Батин и Обретеник и във връзка с 30-годишнината от обявяването на Борово за град. Избран за почетен член на читалище „Канев – Пробуда 1924” на 30.10.2014 г. за книгата му за Г. Абланово и по повод 90-годишнината на читалището. Избран за почетен член на читалище “Хр. Ботев” – с. Обретеник, Русенско на 3.09.2018 г. във връзка с 90-годишнината на читалището и за цялостния принос на Т. Билчев за културното въздигане на родното му село. През 2015 г. издава първата си стихос-

бирка „Есенна жътва”, на представянето на която на 30.11.2015 г. му е връчена грамота за ярко творческо присъствие от Русенския клон на Съюза на свободните писатели. От 6.01.2016 г. Т. Билчев официално е приет и вписан в сайта на Съюза на свободните писатели. През 2016 г. издава втора стихосбирка – „Празниците на Духа”, трета – „Светлина в душата ми погледна” и четвърта – „Прашинки от Безкрая”, а така също и задълбочените научни издания „Русе в стари снимки, документи и портрети” и „150 г. Русенска община – юбилейна изложба”. През 2017 г. издава документалния сборник “Старозагорски митрополит Павел. Дневници. (1919 – 1940 г.)” и стихосбирките “Тъга по Вечност ” и “С обич, Дух и тъга”, а през 2018 г. документалния сборник “Поборникът Иваница Ангелов Иванов – писма, спомени, документи (1863 - 1939)” и стихосбирките “Слепите очи на тъмнината” и “Барабанът на живота”. През 2019 г. излязоха стихосбирките му “Жажда за полет”, “Къде си Господи, когато...” и “Във вечността на Ада”, с което общият им брой стана 11, както и документалните сборници “Документални доказателства по дневниците на Старозагорския митрополит Павел (За периода 1924 – 1939 г.)” и “Документи за Ловеч и Ловешко, съхранявани във фондовете на Държавен архив – Русе.”. Наскоро през 2020 г. излезе дванадесетата му стихосбирка “Отвъд болката и красотата”, и тринадесетата “В мраз криле за полет”, с което общият брой на издадените му книги стана 78. Тази е четиринадесетата му стихосбирка и седемдесет и девета книга.

ВЕЧНОСТТА -

КАТО КАТЕГОРИЯ НА ТЛЕННОТО

Прочетох ръкописа на "Календар за Вечността" в началото на януари, когато усещането за пропаст между преходното и вечното е особено силно, почти болезнено.

Всяка нова година ни носи надеждата на бъдещето и тъгата по пропуснатото, ненаправеното, разпиляното... и в този смисъл, разбирането за мястото на тленното човешко битие в потока на вселенското време може да ни обезсърчи, или да даде тласък на новите ни начинания.

Не се изненадах от това, че един автор като Тодор Билчев, с неговата богата творческа биография, само за месец подготви за печат и направи необходимото за издаването на три стихосбирки.

"Календар за Вечността" по обем е най-малката от тях, но като авторов замисъл е, бих казала, монументална.

Няколко негови думи, споделени в разговор, ме накараха да прочета отново ръкописа и този път, зад делничното и пейзажа, зад тъгата и надеждата, зад почти афористичните тези и съждения на лирическия „аз“, да видя онзи друг, почти трансцендентален пласт, който прави най-новата поетична книга на Тодор Билчев уникална...

„Календарите са за дадена година, а този е за всички години и остава така и във Вечността. Затова не е календар "на", а календар "за" Вечността, като създава един уникален духовен календар, отброяващ дните, месеците и годината с нетленното махало на безсмъртието. Мислих за заглавие "Календар на живота", което щеше наистина да е едно хубаво заглавие, но то не стига до високата цел, която съм си поставил с тази стихосбирка. Животът е временен. А Духът е вечен, дори духът на времето, затворено в календара, който за човешко улеснение и разбиране е ограничен.“

Стихосбирката има сложна композиционна структура, която следва календарното разпределение на сезоните, месеците и дните от седмицата. Авторът е намерил характерната, отличителна черта за всеки описан и преживян през обобщената „година на битието” миг, като в същото време всяко състояние на лирическия „аз” е дълбоко лично, премислено, почувствано, осмислено. За толкова малка по обем книга, „Календар-ът...” на Тодор Билчев е и неочаквано информативна, в нея авторът ни запознава с произхода на календара, на наименованията на месеците и дните от седмицата, което превръща една лирична творба в своеобразен наръчник по семантика на думите, с които най-често си служим, за да обозначим времето.

Книгата съдържа 26 стихотворения, разпределени в четири раздела. Първият е „Годината”, който съдържа само едно стихотворение. Следват „Сезони”, в който с четири стихотворения, посветени на пролетта, лятото, есента и зимата, както и с уводното стихотворение, се задава рамката на природния кръговрат. „Месецослов” е сърцевината на стихосбирката, разделът, в който се разгръща в пълна степен авторовият замисъл – да представи на читателя едновременно характерното, лично преживяното и вечното начало в цикъла на развитие на живота и времето. Тодор Билчев сполучливо прави това с 12-те стихотворения, посветени на месеците от годишния календар... И последният раздел, „Седмицата”, който започва с кратко познавателно въведение, а след това поднася на читателя есенцията на стихосбирката... Написани „на един дъх”, стихотворенията, посветени на дните от седмицата съдържат горчивия хумор на автора, с който ни представя същината на житейския си опит и ни дава най-раздробената представа за смисъла, или за безсмислието на съществуването... но и за тържеството на Духа – онова начало, което съпътства Разума и го отделя от пустотата на Вселената, лишена от живот...

д-р Габриела Цанева, редактор и издател

ТОДОР БИЛЧЕВ
КАЛЕНДАР ЗА ВЕЧНОСТТА
Българска, първо издание

Редактор: д-р Габриела Цанева

Рецензент: д-р Никола Бенин

ИЗДАТЕЛСТВО
gabriell-e-lit
www.gabriell-e-lit.com
e-mail: gabriell-e-lit@mail.bg

Формат 32/84/108
Обем 50 стр.

Предпечат и печат

gabriell-e-lit